

Als je iemand bevooroordeeld noemt, verban je hem naar de laagste regionen van het intellectuele leven. Maar bestaan er mensen die niet bevooroordeeld zijn? Theodore Dalrymple stelt in deze korte, verkwikkende rehabilitatie van het vooroordeel dat iemand die volstrekt onbevooroordeeld de wereld in trekt, net zo hulpeloos is als een pasgeboren kind.

In feite, zo toont Dalrymple aan, wortelt niet alleen de meeste deugdzaamheid, maar ook heel wat ondeugd in vooroordeel. Wie verwacht dat mensen hun hele moraal volstrekt onafhankelijk creëren, verwacht veel te veel. Het is zowel onrealistisch als schadelijk. De pretentie dat we volstrekt onbevooroordeeld kunnen zijn, zegt Dalrymple, is een voorwendsel voor losbandigheid en onbeheertheid, waarvan de mensen zelf én de samenleving als geheel nadeel ondervinden. Dalrymple maakt korte metten met onze vooroordelen over het vooroordeel. Een geestig geschreven eyeopener.